

Neděle 16.10.2011 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému“. (Ř 12,9-10 + 2K 6,6 + 1Tm 1,5)

Manželství, rodina a církve jsou lidská společenství, ve kterých jsou důležité kvalitní vztahy a vzájemná láska. Proto se nemůžeme divit, že se toto téma stále znovu vrací jak v manželství muže a ženy, tak v rodině, kde spolu vyrůstají generace rodičů a dětí, a také ve společenství Kristovy církve. Jedním ze zdrojů, kde najdeme k našemu tématu mnoho životní moudrosti a duchovní inspirace je křesťanská Bible. Dnes máme před sebou text, který si všímá kvality vztahů mezi křesťany v církvi.

1. Vztahy mezi křesťany – ideál a skutečnost

Nedávno mě při četbě Bible zaujalo vyučování ap. Pavla, který křesťanům píše, že *„láska má být bez přetvářky“*. Apoštol Pavel neznal sbor v Římě a ve svém dopise nemyslel na konkrétní lidi. Odkud to tedy vzal? Ze své zkušenosti z jiných sborů a s jinými křesťany. Viděl to a zažil jinde, jak to chodí mezi lidmi. Znal realitu a věděl o pokušení, do kterého se dostávají také křesťané ve společenství církve. Je to problém přetvářky. Ten se týká různých oblastí, ale také vztahů. Apoštol jen dále rozvíjí to, co už dříve kladl na srdce Ježíš Kristus svým učedníkům. Láska je nejdůležitějším pravidlem pro soužití křesťanů. Tak to platí pro každé společenství Kristovy církve. Myslím, že nevěřící lidé nad tím budou kroutit hlavou, což je to my křesťané pořád dokola řešíme. Neuvědomují si ovšem, že principy, ke kterým se vracíme, jsme si nevymysleli sami, ale dostali je od Krista jako výzvu a úkol. Pán Ježíš sám miloval opravdově a bez postranních úmyslů a k takové lásce vede také nás.

2. Křesťané ve sborové rodině

Jistě, společenství Kristovy církve je specifické. Když do něho přicházíme jako noví křesťané, slyšíme, že v něm máme bratry a sestry. Neznáme je, nevybrali jsme si je sami ani podle věku, ani podle vzhledu, ani podle zájmů anebo jejich názorů. Mají jinou DNA, jinou krevní skupinu, jiné názory, jiný *nebo* žádný smysl pro humor... A přesto je máme přijímat a milovat. Učíme se tomu. *„Starý člověk“* v nás se tomu brání a nechce milovat všechny a bez výhrad. Možná je problém taky v tom, že lásku ke křesťanům a dalším lidem „měříme“ stejným metrem jako vztahy k nejbližším. Když pak ke křesťanům v církvi necítíme stejné nebo aspoň hodně podobné city, máme u toho výčitky svědomí a nevíme si s tím moc rady. Pán Ježíš ovšem od nás nečeká, že se budeme nutit do emocí, které v sobě nenajdeme! Křesťanská láska, o které mluvíme, není ani citová záležitost ani přirozená náklonnost. Samozřejmě že někteří lidé ve sboru nám mohou být bližší a rozumíme si s nimi. Pak je snazší mít k nim dobré vztahy. S jinými si tak nerozumíme, ale to je normální a trápit se nad tím nemusíme. Křesťanská láska tedy nezáleží v citech, ale projevuje se hlavně v postojích a v činech. Spisovatel C.S. Lewis v jedné své knize říká: *„Neztrácejte čas úvahami nad tím, zda svého bližního milujete nebo ne; jednejte, jako kdybyste ho milovali. Jakmile s tím začnete, zjistíte za nějakou dobu, že ho milujete“*.

Je pravda, že jsme díky víře v Krista novými lidmi. Proto se snažíme podle toho chovat. Ale na druhou stranu nás naše přirozenost táhne zpátky ke starým návykům a nám dobré úmysly vždy nevycházejí. Když se nám tedy nedaří druhé milovat, jsme v pokušení si na „lásku“ hrát. Předstíráme něco, co neprožíváme. Tváříme se, že milujeme, ale ve skutečnosti nám nejde o

druhého, ale jen o vlastní prospěch. To je přetvářka. – Před tím Ježíš při různých příležitostech varuje. Také apoštol Pavel vysvětluje, že pokrytectví může společenství církve otrávit a pomalu rozložit.

3. Život upřímné a nepředstírané lásky

Jak se projevuje ta nepředstíraná láska, láska bez přetvářky? Na co si máme dávat pozor? Nemáme si před druhými na nic hrát a nemáme používat žádné masky. Máme ukazovat svou pravou tvář. Ve společenství Kristovy církve máme být a zůstat sami sebou. Pokušení ukázat se z té lepší stránky je veliké. V hloubi srdce toužíme po uznání, po přijetí a respektu od druhých. Protože vidíme, že se nám nedaří žít důsledně/příkladně křesťansky, snažíme se aspoň budit dojem, že jsme lepšími křesťany než ostatní. – Tak je tomu i s láskou. Nezvládáme všechny situace, a proto se přetvařujeme. To není řešení. Východiskem je si přiznat chybu, prosit o odpuštění a zkusit to znovu. Křesťané si nemají na lásku jen „hrát“, ale mají ji žít. A taková opravdová láska je z Boha a pozná se podle toho, že nás něco stojí, že nás vede k oběti a stále znovu vrací ke Kristu. Tu opravdovou bratrskou lásku FILADELFIA nebo AGAPÉ nemáme totiž ze sebe, ale čerpáme ji od Ježíše Krista. A ke Kristu se vracíme také proto, že kvůli svým selháním a nedostatku lásky potřebujeme Boží milost a odpuštění.

a) *Láska bez přetvářky* vidí chyby a hříchy, ale umí odpouštět. Někdy se v něčem neshodneme, ale místo, abychom si to přiznali, odpustili jeden druhému, tváříme se, že je vše v pořádku. Nejhorší na tom je to, že v srdci si dále nosíme pocit křivdy, zranění, zlost nebo něco jiného. Opravdová láska se umí naštvat, ale *raději* než zlost *má smíření*.

b) *Láska bez přetvářky* je pravdivá. Neobelhává druhého, nesnaží se mu namluvit, čemu sama nevěří. Umí povzbudit, ale nepoužívá laciné lichotky. Pravdivost si ovšem nesmíme plést s prostořekostí. Znal jsem jednoho takového bratra, který, když něco proti někomu měl, tak mu to řekl tak, jak ho to napadlo. Vydával to za upřímnost, ale hraničilo to někdy s hulváctvím. Na to si musíme dát pozor. Opravdová láska nezraňuje, neuráží a neubližuje. Umí být taktní.

c) *Láska bez přetvářky* bratry a sestry nepřehlídí, má pro druhého čas. Ve sboru, který má skoro 200 členů, se nemohou všichni stejně dobře znát a mít stejně kvalitní vztahy. Ovšem na druhou stranu bychom se neměli uzavírat jen ve své vlastní skupině a nezajímat se o nikoho jiného než o příbuzné. Opravdová láska, ke které nás Ježíš Kristus vede, se snaží přiblížit k dalším bratrům a sestrám, seznámit se s novými členy a projevit o ně zájem. Takové pozvání seniorů na oběd od mládeže je velmi milé a sympatické a mohlo by to pokračovat.

d) *Láska bez přetvářky* je trpělivá a laskavá. Miluje druhého tak, jak ho miluje Ježíš. Vidí ho pohledem lásky a naděje. Vidí ho z té jeho lepší stránky a má pro bratra nebo sestru naději i tam, kde selhává. Opravdová láska, kterou dává do našeho srdce Ježíš Kristus, přeje druhému Boží požehnání.

V takovém ovzduší Kristovy lásky se všichni cítí dobře, duchovně žijí, rostou a dozrávají. Jejich život přináší ovoce Ducha svatého, které je oslavou nebeského Otce a Zachránce Ježíše.

Bronislav Kaleta